

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 – 6889

În poezia Mihaelei CD sinceritatea deschide tainele inimii

Al. Florin ȚENE

Volumul de poeme intitulat „Cu sufletul în palmă-poezii din sufletul meu pentru sufletele voastre „ de cunoscuta poetă și promotor cultural Mihaela CD, primit din Montreal, m-a pus pe gânduri pentru faptul că sufletul pentru mine este în centrul identității personale a unei ființe omenești. Așa cum a spus C.S. Lewis: „Nu ai un suflet. Ești un trup. Ai un trup.” Cu alte cuvinte, identitatea personală nu se bazează pe a avea un trup, ci este necesar un suflet. În mod repetat în Biblie oamenii sunt numiți „suflete” (Exodul 1.5, Proverbele 11.30), mai ales în contextele care se concentrează asupra valorii vieții omenești și a identității personale sau asupra conceptului de „întregă ființă” (Psalmul 16.9-10, Ezechiel 18.4, Fapte 2.41, Apocalipsa 18.13). Există adesea confuzie între duhul și sufletul omului.

În anumite locuri, Scriptura pare să folosească termenii interschimbabil, dar în mod sigur există o deosebire subtilă. Altfel cum ar putea Cuvântul lui Dumnezeu să pătrundă „până acolo că desparte sufletul și duhul” (Evrei 4.12)? Când Biblia vorbește despre duhul omului, de obicei vorbește despre o forță lăuntrică care animă omul într-o direcție sau alta. În mod repetat e prezentat ca un imbold, o forță dinamică (de exemplu în Numeri 14.24). Un suflet, în majoritatea tradițiilor spirituale, filozofice și psihologice, reprezintă esența imaterială, muritoare (sau uneori nemuritoare) a unei persoane sau lucru viu. Multe sisteme filozofice și spirituale învață că oamenii au suflete; unele atribuie suflete tuturor lucrurilor vii și chiar obiectelor fără viață, cum ar fi râurile; această credință este în mod curent numită animism. Se crede adesea că sufletul iese din corp și continuă să trăiască după moartea unei persoane, iar unele religii afirmă că Dumnezeu este cel care creează suflete. Sufletul este adesea considerat parte integrală și esențială pentru conștiință și personalitate, poate funcționa ca un sinonim pentru spirit, minte sau sine, deși despre termenul de suflet s-a spus că funcționează într-un mod suficient de diferit de *spirit* și *psihic* încât să nu fie folosit interschimbabil.

Sufletul poate fi considerat ca o entitate independentă sau ca întreaga ființă vie, om sau animal. Din punct de vedere științific existența sufletului nu a fost dovedită niciodată, acesta fiind doar un concept fictiv.

Stabilind ce înseamnă suflet, îmi pun întrebarea de ce în palmă? În acest context o înțeleg pe autoare. Mihaela CD dorește să ne confirme, încă din titlu, că dorește să fie sinceră față de cititori, că ne oferă sufletul dânzei, care este ceva imaterial, ce înglobează toate sentimentele sale în palmele sincerității personale.

Cartea cuprinde 17 cicluri, cifră care se pare că o folosește adeseori poeta în cărțile sale. Ce înseamnă, ca simbolism, această cifră?

Cifra 17 este unul din cele mai puternice numere, cu o influență puternică asupra vieții unui individ. Numărul 17 este compus din cifrele 1 și 7. Trebuie să îi cunoști în mod obligatoriu semnificația în numerologie. Acest lucru îți va oferi șansa de a reacționa în momentul în care acest număr apare la un moment dat în viața noastră. Toate numerele din univers au propria lor semnificație, specială și codată în numerologie. Este cea mai simplă modalitate de a înțelege semnificația unui număr în numerologie. Spre exemplu, dacă reduci numărul 17 drept $1+7=8$, faci din 8 rădăcina principală a numărului 17. Este vorba despre cea mai puternică rădăcină în numerologie. Majoritatea caracteristicilor determinante ale cifrei 17 provin din ansamblul trăsăturilor găsite în rădăcina numărului 8. Trăsăturile numărului 8 sunt următoarele:

Despre această semnificație am mai scris în alt studiu despre un alt volum al poetei Mihaelei CD

Cartea se deschide cu un catren al autoarei prin care poeta esențializează întregul său univers poetic din acest volum:

*“De ști-vei să-mi dăruiești zarea
Cu licuricii dragostei zburând
Am să-ți ofer în taină marea
Imensă dăruință-n vers vibrând.”*

Din punct de vedere imagistic ideile din acest volum sunt amplificate cu picturile talentatului pictor Mircea Ruștiuc.

Editorul cărții Johnny Ciatloș Deak în textul, ca preambul al volumului, ne pune în temă despre activitatea ca poetă a Mihaelei CD și traseul spiritual al acesteia:

“Cu fiecare nouă carte pe care o publică autoarea Mihaela CD ne oferă un prilej de bucurie, ne surprinde cu un suflu nou, cu o nouă cromatică a imaginilor, cu scrieri/versuri de o intensitate a trăirilor fără precedent. Asa cum am mai spus cu alte ocazii autoarea Mihaela CD nu concurează decât cu ea însăși, încercând și reușind să se depășească, să se reinventeze și să se redescopere cu fiecare nouă carte pe care o publică, iar acest lucru este evident și în prezentul volum de poezii pentru suflet intitulat "CU SUFLETUL ÎN PALMĂ". Această carte este pentru scriitoarea Mihaela CD ce-a de-a 16-a carte de autor publicată și reprezintă în fapt al unsprezece-lea volum de poezii publicat având și trei cărți de aforisme reflecții și enunțuri motivaționale publicate și două cărți de proză scurtă, articole, eseuri și cronici literare. Chiar dacă autoarea Mihaela CD a dovedit în nenumărate rânduri că este un talentat jurnalist, cronicar și prozator, ea se reîntoarce întotdeauna cu drag la poezie pentru că așa cum însăși poeta a declarat poezia îi este "Binecuvântare și chin" dar și un mod de a respira și a trăi prin vers.

De această dată autoarea ne face surpriza și bucuria reîntâlnirii cu talentatul artist plastic Mircea Rustiuc, un meritos și binecunoscut pictor din România ale cărui lucrări o inspiră pe autoare și vorbesc de la sine. Ei nu se află la prima lor colaborare, aceasta fiind a patra carte pe care o realizează împreună, după "Focul din Noi", "The Fire Within Us" și "Iubește-mă în fiecare anotimp", iar ultima carte amintită fiind și câștigătoarea Premiului "Cartea de poezii a anului 2022" oferit de Liga Scriitorilor din România " , concluzionând: "Versurile Mihaelei CD sunt de factură celestă, ele vin dintr-o altă dimensiune, fapt ce o sperie și o bucură în egală măsură pentru că așa cum spune scriitoarea "versurile trec prin mine îmbrăcându-se în haina sufletului meu" iar publicând aceste versuri pline de divin și de pământesc scriitoarea își asează sufletul în palma cititorului într-un gest de eternă iubire pentru lume și oameni, o ofrandă zeiască adusă pe altarul literaturii române contemporane. "

Înainte de a se deschide evantaiul de cicluri cu poeme, autoarea semnează un Motto:
“ Hrănește-ti sufletul cu atâta frumusețe și lumină încât splendoarea sa, să radieze bucurându-i și pe ceilalți din jur! “

Primul capitol înmănunchiază poeme în stil clasic, având ca temă iubirea, sentiment specific omului, în ciclu”Cântând iubirea “ Iubirea nu poate fi descrisă în cuvinte, ea se simte, se trăiește și atunci când are cea mai mare intensitate știi că este adevărată. Filozofii lumii au încercat din cele mai vechi timpuri să înțeleagă iubirea și să o descrie cât mai profund. Victor Hugo spunea despre iubire că este” *Cea mai mare bucurie a vieții este să fii convins că ești iubit “*

Poeta în poezia”Cu sufletul în palmă “ se adresează unui personaj universal, transformând cuvintele în muzica celestă a sufletului:

3

*“Cu sufletul în palmă te-am condus
 Pe portativul slovelor celeste
 Tu ți-ai luat bilet numai de dus
 Ostatic să rămâi într-o poveste*

*Și-am depănat în nopți de risipiri
 Descântece de taine nerostite
 Tu ai știut s-alegi din toropiri
 Magia clipelor îndrăgostite*

*Desfătări pe portativ, șoptite
 Ti-au repetat divina melodie
 A gândurilor ce-s nerostite
 Scumpă și tomnatecă rapsodie “*

Cu cât am citit mai mult din poezia Mihaelei CD pe calea redefinirii de sine cu atât înțeleg în chip mai profund imaginea de *scriitoare integrală* al culturii. În fond poeta româncă din Canada este cea mai penetrantă în direcția metafizicii în poezie, așa cum descopăr în: “Trăiește clipa

*“ De-ai ști câte clipe ți-s date de sus
 Le-ai ști prețui că-s bilete de dus
 Cale de-ntors nu există și pace
 Moartea când vine, e rece și tace*

*Lumea de dincolo fi-va în lumină
 Uita-vei de tot, de-a ta rădăcină
 Acolo tu vei rămâne permanent
 Deci trăiește clipa și soarbe-o ardent.*

Poeta evidențiază o indiscutabilă distincție a formei ce comunică în fond o cultură a sentimentelor voită și însușită, fiind un poet neuromantic ce întâlnește, fără a călca epigonic, expresionismul de nuanță cosmică al lui Lucian Blaga:

*” Mi-am înțeles deplin menirea
 Și rolul ce mi L-ai ales,
 Eu n-am să-ți cer nicicând murirea
 Arată-mi Doamne cum să țeș.*

*Și-n somn să pot vorbi cu Tine.
 Ajută-mă, drege-mi limba
 Din lumea rea ca să fac bine*

Dă-mi șansa să mai pot schimba! “(Ajutor celest)

Tonul ceremonios, uneori revoltător ca în poezia “Pumn în piept “ și o anumită înclinație către ritualic, ca și ținuta oraculară a acestei poezii pornesc cu o pronunțată voință de lirism și religiozitate:

*“Dă-mi mâna Ta și-atinge-mă cu milă
Fă-mi paradis din universu-ntunecat
Te uită cum suntem tratați în silă
În șoapte ne vorbim cu glasul înneecat*

*Ajuns-am muți de vrere și silință
Azi suntem toți niște neputincioși și lași
Tu Doamne-ntinde mâna cu știință
Și către fericire-ndrumă-ai noștri pași*

*Doar Tu singur mai poți salva pieirea
La transformare suntem aprig condamnați
Arată-ne căci tu cunoști menirea
Și-a celor buni dar și pe-a celor cumpărați “(Salvare divină)*

Pentru Mihaela CD divinitatea este o ființă imaginară cu însușiri supranaturale, socotită drept cârmuitoare a lumii, pe care o numește Dumnezeu.

Poemele din acest volum sunt poezii de viziune, de grandioase solemnități ca ale lui Saint-John Perse, în viziune, nu în construcția textului. Poeta noastră se pătrunde de înrâuriri ce sunt inerente și dezvoltă în această bază acele trăsături ce îi aparțin printr-o concluzie de natură introspectivă care denotă putere de a se defini într-un chip fidel și semnificativ. Poezia Mihaelei CD are o muzicalitate deosebită ce ne convinge că este stăpână pe măiestria versului clasic, cu rimă, ritm și melodie interioară.

Lirica barocă din acest volum este transparentă, poeta pășește pe cărări răzbătute în pas fugos aerian, ce ascunde un son adânc de perspectivă:

*“Voi desena prin rânduri line
Binețe ce-o presari în gând
Și-ntr-un portret cu linii fine
Exclude-om ura rând pe rând*

*Acum e vremea de-ncercare
Să încercăm mai buni a fi
Tristețe, ură, supărare
Uita-vom tot pentru-a iubi! “(Vremea de-ncercare).*

Există în poezia Mihaelei CD o adâncime a perspectivelor ontologice, exemplificând spiritualismul și iubirea de aproapele dânei, existând o strânsă omogenitate între ceea ce este *creat* și *trăit*, încât poeta întruchipează o dramă universală din propriile-i trăiri cu răsunet înduioșător și filosofic, implicat în cazul particular și în sentimente incomunicabile. Poeta e creator de atmosferă originală, eufonică, abisală în acea versificație clasică. Mihaela CD este o poetă talentată, poate cea mai mare din diaspora românească, fiind poeta care a biruit, cu poemele și vasta ei opera literară, trecerea timpului și *“Uita-vom tot pentru-a iubi!”(Vremea de-ncercare .)*